

Ballagás

A 2016/2017-es tanévünk utolsó heteit töltjük az internátusban. Így törvényszerű, hogy az érettségire készülő végzősök lassan búcsút vesznek tőlünk és intézményünktől. Mielőtt belevágnak ebbe az embert próbáló megmérettetésben, még élvezik utolsó kollégiumi évük végső nagy eseményét a ballagást.

Ez a jeles alkalom talán a legvegyesebb érzéseket váltja ki a mind végzősökből, mind a nevelőkből és a kollégiumban maradó diákokból egyaránt. A végzősök örülnek, hogy végre vége a négy, illetve hat gimnáziumi évnek, viszont szorongva néznek a rájuk váró érettségire. A nevelők örülnek, hogy egy újabb nemzedék nőtt fel a szárnyaik alatt, de sajnálják, hogy jövő szeptemberben nem lesznek ott a beköltözők között. És mi (főleg a tizenegyedikesek) izgalommal várjuk a következő évi ballagást, viszont az azt követő erőpróbától mi is félünk.

Szóval a ballagás kollégiumunk egyik legjobb programja, ilyenkor a konviktust a diákok közreműködésével átvarázsolják, hogy méltó helyszíne legyen az év második legízletesebb esti étkezésének, a ballagási vacsorának. Mielőtt azonban asztalhoz telepedne a kollégium színe-java, a végzősök végig vonulnak a tiszteletükre sorfalat alkotó diákok előtt, és ha nem is végső, de jelképes búcsút vesznek. Az étkezés előtt az Igazgató Asszony rövid, de tartalmas szavait követően a búcsúzó diákok pezsgővel ünnepeltek. A vacsora minden évben sokszorosan felülmúlja az év többi vacsoráját (együtt véve) és a diáksereg telt hassal folytatja a ballagási ünnepséget a díszteremben.

A vacsora és a díszteremi események között még van egy jelentős szakasza az ünnepségnek, a végzősök „utoljára” végigjárják a kollégiumot, ahol az ajtóknál álló diákok tisztelegnek a búcsúzóknak.

Itt aztán sokatmondó szavakat hallgattunk meg Varga Nándor nagytiszteletű úrtól, aki a ballagás igei alkalmát végezte. Ezután az igazgatónő, a végzős és az itt maradó diákság egy-egy képviselőjének búcsúbeszédét hallgathattuk meg. Ezt az ünnepély zenei „aláfestése” követte, ahol tizenegyedikes diákjaink énekhangját illetve az internátusban élő ÉZIS növendékek hangszeres játékát csodálhattuk. Végre aztán elkövetkezett az alkalom legvártabb része: a ballagási-videó.

A ballagási videó minden ballagás legjobb része, ugyanis itt régi képeket láthatunk végzős társainkról, illetve a film témájához igazítva elgondolásukat eddigi, és hátralévő életükről. Idén a film címe: **Játék a szavakkal**. Mint minden évben, Molnár Tamás tanár úr rendezte és vette fel a filmet, ami egy rendkívül kreatív ötletre alapozva, nagyon jól kivitelezett film lett. Természetesen a sokatmondó, elgondolkodtató film felvétele nem volt zökkenőmentes. Ennek köszönhetően miután megnéztük a készre vágott filmet, megnézhattük a kevésbé sikerült jeleneteket, amit a filmes világban csak bakiparádénak neveznek. Miután végig neveltük a rendezvény utolsó másfél-két óráját, egy rövid lezárás után sok élménnyel gazdagodva lakószintjeinkre vonultunk.

Én tizenegyedikes vagyok, a szobatársaim végzősök, szóval nem csak az érettségitől való félelmem miatt bánom, hogy eltelt az év nagy része. Azonban a hajrá még hátra van, és az le fog foglalni mindenkit annyira, hogy ne végzős társaink búcsúzásán szomorkodjunk.

Egy számomra kedves idézettel búcsúzok olvasóimtól, végzős és maradó diáktársaimtól.

„Sose mondd, hogy majd később tanulok, úgysem fogsz (nekem elhiheted) ”

/Fagyal Máté a Kecskeméti Református Kollégium, végzős diákja

Írta: Szilágyi Sámuel